

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203918
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614203918.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, samosudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášiková 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, (zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 601/B), právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o. so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, proti odporkyňi P. S., nar. XX.XX. XXXX, bytom O. K. XXX/XX, XXX XX K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie 1 520,25 eura s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 90,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 23.11.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vo výške 392,94 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyňi (ďalej len odporca) zaplatenia sumy 1 520,25 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o splátkovom úvere č. 062079903 zo dňa 8.3.2007 na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 20 000,- Sk s dohodnutou pevnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 19,40 %. Podpísaním zmluvy o úvere sa odporca v zmysle článku 1 bodu 1 Zmluvy o úvere zaviazal poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 589,- Sk splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.4.2007 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 20.2.2012. Odporca si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnil riadne v dôsledku čoho ku dňu 22.11.2013 dosiahla výška splatného dlhu sumu 1 520,25 eura. Uvedená suma pozostáva z istiny vo výške 1 173,71 eura, príslušenstva vo výške 346,54 eura. Listom z 11.3.2014 vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie celej dlžnej sumy. Odporca na výzvu nereagoval preto navrhovateľ

-2-

4C/185/2014

pristúpil k vymáhaniu dlžnej sumy podaním návrhu cestou súdu. Navrhovateľ uplatňuje zaplatenie dlžnej sumy ku dňu 22.11.2013 vo výške 1 520,25 eura a ďalšie príslušenstvo pohľadávky od 23.11.2013 a to úroky a úroky z omeškania. Príslušenstvo predstavuje zmluvný 19,4 % ročný úrok z poskytnutého

úveru určený podľa článku 1 bodu 1 zmluvy o úvere, zákonný 8 % ročný úrok z omeškania. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že v prípade ak by si uplatňoval úrok z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou tento by predstavoval 8 % ročne. Vzhľadom na zmenu právnej úpravy úroku z omeškania s účinnosťou od 1.2.2013 poukázal na ustanovenie § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka podľa ktorého sa ustanovenia o omeškaní dlžníka účinne od 1.2.2013, nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1.2.2013. Pretože zmluva o úvere bola uzavretá pred 1.2.2013 na úroky z omeškania je potrebné aplikovať ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013. Návrh ďalej odôvodnil ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, § 365 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 768k ods. 3 Obchodného zákonníka. Návrhu navrhol vyhovieť uplatnil trovy konania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. boli splnené podmienky, aby súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom.

U odporkyne doručovanie bolo vykonané cestou súdneho doručovateľa - adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote (neúspešný pokus o doručenie s výzvou 11.11.2015, opakované doručenie 12.11.2015, deň uloženia zásielky 12.11.2015, zásielka vrátená do spisu 1.12.2015).

Do konania dňa 21.8.2014 vstúpil vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na podporu účastníka ako vedľajší účastník, vo veci podal písomné vyjadrenie, uplatnil trovy konania.

Súd vo veci prihliadol na obsah spisu. listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0621079903 zo dňa 8.3.2007 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len banka) a P. S., bytom O.. K. XXX/XX, XXX XX K. (ďalej len dlžník), výška úveru 20 000,00 Sk, druh úveru - mini úver do 10 minút, typ a výška úrokovej sadzby - pevná do konečnej splatnosti úveru 19,40 % ročne, poplatok za správu úveru 60,-Sk/1,99 eura mesačne, výška splátky 589,-Sk/19,55 eura, platnosť prvej splátky 20.4.2007, konečná splatnosť úveru 20.2.2012, počet splátok 59, periodicita splátok - 20.deň v mesiaci, RPMN 27,10 %. Zmluva je účastníkmi podpísaná.

Do konania dňa 21.8.2014 vstúpil vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie vo Svidníku ul. Sov. hrdinov 163/66, z obsahu ktorého vyplýva, že v označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť viac ako tri roky pred podaním návrhu vzniesol námietku premlčania. Od 1.5.2014 bol novelou č. 102/2014 Z.z. do zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa zavedený § 5b podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Orgán ktorý rozhoduje o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musí vzhľadom na vyššie uvedené, ex offo prihliadať na premlčanie a nepriznať nárok navrhovateľa ktorý je uplatnený po uplynutí príslušnej premlčacej doby. Návrh na začatie konania bol na okresný súd podaný dňa 10.7.2014 to znamená, že splátky ktorých splatnosť nastala pred dňom 10.7.2011 sú premlčané. Dátum splatnosti poslednej

-3-

4C/185/2014

mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý k 20.2.2012, kedy nastala konečná splatnosť úveru prirodzeným spôsobom. Nepremičané tak budú splátky, ktorých splatnosť nastala 20.7.2011 až 20.2.2012 t.j. celkom 8 splátok. Okrem toho vedľajší účastník poukázal, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti, v zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm.

a/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Podľa 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vedľajší účastník poukázal, že touto problematikou sa už zaoberal Krajský súd v Trnave, ktorý v rozsudku sp.zn. 9Co 192/2013 z 9.1.2014 uviedol ustanovenie § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje náležitosti zmluvy. Absencia niektorých náležitostí napr. výšku, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, z dôvodu ochrany spotrebiteľa (§ 4 ods. 4 zákona). Sankcia neplatnosti by neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvárania predmetnej zmluvy namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky a ani samotnú výšku úroku, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako aj neuvedenie výšky úroku nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle ods. 5 veriteľ nemôže od spotrebiteľa úrok alebo poplatky požadovať. Navrhovateľovi nebolo možné priznať úroky z úveru, ani zmluvné pokuty, pretože neboli platne dojednané v písomnej forme. Okrem toho vedľajší účastník poukázal na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010. Podľa názoru vedľajšieho účastníka vzhľadom na uvedenú argumentáciu je tento úver bezúročný a bez poplatkov. Rovnako vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, že poplatok za správu úveru (rozhodnutie Bundesgarichtshof zo 7.6.2011 č. AZ XI ZR 388/10) a poplatky za upomienky (rozhodnutie Vrchného Krajského súdu v Brandenburgu z 21.6.2006 sp.zn. 7U 17/06) predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži záujmom banky. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje zákonom vyžadované údaje, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplatenie týchto úrokov, či poplatkov. Podľa názoru vedľajšieho účastníka by mal žalobca nárok na zaplatenie istiny nepremiňaných splátok. Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 20 000,-Sk/663,88 eura, zmluvné strany sa dohodli na 59 mesačných splátkach, istina jednej splátky tak je 11,25 eura, navrhovateľ by mal nárok na zaplatenie istiny 8 nepremiňaných splátok t.j. 90,00 eura. Pre úplnosť vedľajší účastník ďalej napadá, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplatenie riadneho úroku vo výške 19,40 % po dátume konečnej splatnosti t.j. 20.2.2012. Po dátume kedy došlo ku konečnej splatnosti úverového vzťahu 20.2.2012 bol zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom ukončený a navrhovateľ má nárok už len na

-4-

4C/185/2014

zaplatenie úroku z omeškania. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol návrh nad sumu 90,00 eura zamietnuť, uplatnil trovy konania.

Titulom námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania Okresný súd Svidník uznesením z 23.1.2015 sp. zn. 4C/185/2014-41 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania. Titulom odvolania navrhovateľa Krajský súd v Prešove uznesením z 13.10.2015 sp. zn. 9Co/192/2015-89 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ktorým bol pripustený vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Zistený stav súd právne uzatvára:

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ až s/ zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí a) musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je

-5-

4C/185/2014

obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť

uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná (§ 53c Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka)

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Návrhu vyhovel v časti 90,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 23.11.2013 do zaplataenia pretože bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0621079903 zo dňa 8.3. 2007, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 20 000,- Sk/663,88 eura. Predmetnú zmluvu o splátkovom úvere súd považuje za spotrebiteľskú a na túto aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka pričom podľa § 52

-6-

4C/185/2014

ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na podporu účastníka na strane odporcu do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý pri splátkach u ktorých nastala splatnosť viac ako 3 roky pred podaním návrhu vzniesol námietku premlčania. Tento zároveň poukázal, že od 1.5.2014 bol novelou č. 102/2014 Z.z. do zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa zavedený § 5b podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Orgán ktorý rozhoduje o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musí vzhľadom na vyššie uvedené, ex offo prihliadať na premlčanie a nepriznať nárok navrhovateľa ktorý je uplatnený po uplynutí príslušnej premlčacej doby. V merite veci návrh na začatie konania bol na okresný súd podaný dňa 10.7.2014 to znamená, že splátky ktorých splatnosť nastala pred dňom 10.7.2011 sú premlčané. Dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý ku dňu 20.2.2012, kedy nastala konečná splatnosť úveru prirodzeným spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že nepremľčané sú splátky, ktorých splatnosť

nastala 20.7.2011 až 20.2.2012 t.j. celkom 8 splátok a v tomto rozsahu navrhovateľ ma právo na ich zaplataenie. Súd vzhľadom na argumentáciu podľa ktorej vedľajší účastník poukázal, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti, v zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z pohľadu ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Podľa 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V tejto časti vedľajší účastník poukázal, že touto problematikou sa už zaoberal Krajský súd v Trnave, ktorý v rozsudku sp. zn. 9Co 192/2013 z 9.1.2014 uviedol ustanovenie § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje náležitosti zmluvy. Absencia niektorých náležitostí napr. výšku, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, z dôvodu ochrany spotrebiteľa (§ 4 ods. 4 zákona). Sankcia neplatnosti by neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvárania predmetnej zmluvy namiesto neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky a ani samotnú výšku úroku, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako aj neuvedenie výšky úroku nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle ods. 5 veriteľ nemôže od spotrebiteľa úrok alebo poplatky požadovať. Navrhovateľovi nebolo možné priznať úroky z úveru, ani zmluvné pokuty, pretože neboli platné

-7-

4C/185/2014

dojednané v písomnej forme. Okrem toho vedľajší účastník poukázal na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 sp. zn. 10 CoE/313/2010. Súd sa stotožnil so stanoviskom vedľajšieho účastníka vzhľadom na uvedenú argumentáciu, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rovnako súd sa stotožnil s ďalším tvrdením vedľajšieho účastníka, ktorý poukázal na skutočnosť, že poplatok za správu úveru (rozhodnutie Bundesgarichtshof zo 7.6.2011 č. AZ XI ZR 388/10) a poplatky za upomienky (rozhodnutie Vrchného Krajského súdu v Brandenburgu z 21.6.2006 sp.zn. 7U 17/06) predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplatnú službu banky klientovi, práve naopak slúži záujmom banky. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje zákonom vyžadované údaje (zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky a ani samotnú výšku úroku, ktorú odporca mal splácať ako odmenu navrhovateľovi za poskytnutie úveru. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako aj neuvedenie výšky úroku nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle ods. 5 veriteľ nemôže od spotrebiteľa úrok alebo poplatky požadovať), veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplataenie týchto úrokov, či poplatkov. Podľa názoru súdu navrhovateľ ma nárok na zaplataenie istiny nepremičaných splátok, teda odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 20 000,-Sk/663,88 eura, zmluvné strany sa dohodli na 59 mesačných splátkach, istina jednej splátky tak predstavuje 11,25 eura, navrhovateľ ma nárok na zaplataenie istiny 8 nepremičaných splátok t.j. 90,00 eura (11,25 x 8 =90,00). Pre úplnosť súd doplňuje, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na zaplataenie riadneho úroku vo výške 19,40 % po dátume konečnej splatnosti t.j. 20.2.2012, v danom prípade po dátume kedy došlo ku konečnej splatnosti úverového vzťahu t.j. 20.2.2012 kedy bol zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom ukončený a navrhovateľ ma

nárok už len na zaplatenie úroku z omeškania, nie riadneho úroku z už uvedeného dôvodu. Z vyššie uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu 90,00 eur (8 nepremiľčaných splátok) a v prevyšujúcej časti návrh zamietol ako nedôvodný titulom premiľčania.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Navrhovateľ domáhal sa zaplatenia 1 520,25 eura, súd vzhľadom na námietku vedľajšieho účastníka zmluvu o splátkovom úvere preskúmal, z obsahu jej náležitosti kde bolo zistené, že táto obsahuje náležitosti tak ako sú tam uvedené v zmluve, avšak nestotožnil sa s poplatkom za správu úveru vo výške 60,- Sk/1,99 eura, spôsobom ako je vyššie uvedené. Nárok zo zmluvy o splátkovom úvere súd posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a priznal splátky v rozsahu 8 splátok (3-ročná premiľčacia doba) a tieto priznal od mesiaca júl 2011 do 20.2.2012 v celkovej výške 90,00 eur (8 x 11,25).

Preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O náhrade trov konania účastníka sa však rozhoduje len na návrh v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p., preto vyslovil nakoľko navrhovateľ bol v konaní neúspešný v prevažnej miere (90 : 1520,25) preto nemá nárok na náhradu trov konania, odporca bol v prevažnej miere úspešný avšak nebol prítomný na pojednávaní, v jeho prípade nedošlo ku vzniku trov. Do konania na ochranu občana spotrebiteľa vstúpil vedľajší účastník v zastúpení právneho zástupcu, preto súd podľa toho istého ustanovenia tomu priznal náhradu trov konania - trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z hodnoty 1 520,25 eura, čo predstavuje za 1 úkon právnej služby odmenu 71,37 eura a príslušný paušál, za polovičný úkon podľa § 13a ods. 2 AT odmenu 35,68 eura a príslušný paušál pri vykonaných úkonoch - prevzatie a príprava zastúpenia -

-8-

4C/185/2014

71,37 eura, paušál 8,04 eura, vyjadrenie z 29.3.2015 - 35,68 eura, paušál 8,39 eura, vyjadrenie z 6.11.2015 - 35,68 eura, paušál 8,39 eura, vyjadrenie z 8.2.2016 - 71,37 eura, paušál 8,58 eura, zastúpenie pri pojednávaní dňa 9.2.2016 - 71,37 eura, paušál 8,58 eura, odmena spolu bez DPH - 327,45 eura, DPH 20 % - 65,49 eura, odmena advokáta spolu s DPH - 392,94 eura.

Náhradu trov konania navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, VÚB Prešov, číslo účtu: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 226149 spôsobom ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Podľa osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty zdaniteľnou osobou je JUDr. Igor Šafranko, identifikačné číslo pre daň SK:1031237812, platiteľom dane od 1. marca 2005, vydal Daňový úrad Prešov 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. I súd rozhodnutie zruší, len ak:

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

-9-

4C/185/2014

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.